

Tale om nogensomhelst stor social Reform, her er kun simpelt hen Tale om en Skatteomlægning af forskellige indirekte Skatter, en Omlægning, om hvis Hensigtsmæssighed, der kan næres meget alvorlige Tvivl. Det er det væsentlige Indhold af de Herrers store Reform, det tror jeg vil staa fast, og det tror jeg ikke, de Herrer med deres Afstemning kunne komme bort fra. Jeg har nærmest taget Ordet i Anledning af det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Jeg kan ikke nægte det ærede Medlem min Beundring for den Evne, han har til at træffe det, der er Kærnen i denne Sag, det, som aldeles utvivlsomt er det store ved denne Sag. Det store ved disse Tvillinger, som det ærede Medlem talte om, er jo det, at man gennem Sukkeret skulde hjælpe Landbruget og navnlig Havebruget, og at man derfor skulde have disse Hævelodder. Det er den egentlige Reform, der er heri. En Skatteomlægning af den Bestaffenhed, her er Tale om, fortjener derimod ikke Navn af Reform, undtagen man vil være spydig. Men jeg skal indrømme, at der er noget i den Tanke at hjælpe Havebruget og hjælpe Småfolk til noget Jord, og for saa vidt man ved at gøre Sukkeret billigt kan fremme Sultetøjsindustrien eller Konserverfabrikationen, hvad man nu vil kalde det, indrømmer jeg, at det er, om end ikke et meget stort Fremstrid, saa dog en god Tanke, som ligger deri, og som fortjener at støttes. Jeg tror derfor virkelig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har været saa heldig at ramme det, som er det væsentlige i den store socialøkonomiske Reform, som det ærede Medlem fra Stege (Wojfen) har haaret ind her, og derfor mener jeg ogsaa, at vi bør stemme for hans Forslag. Selv om man skal lede langt og længe i den store Mængde, den Dynge, som det ærede Medlem fra Stege m. fl. have bragt frem her, tror jeg dog, at vi ikke skulle vrage det lille Guldkorn, der maasse findes deri, og et saadant lille Guldkorn anerkender jeg det ærede Medlems Forslag for at være. Af det, der oprindeligt blev foreslaaet fra vor Side, er der nu saa at sige intet tilbage, ikke andet end den noget usikre Udbygning til, at vi kunne faa en Fond til Alderdomsforsørgelse. Jeg maa sige, at det er ikke noget, som begejstrer mig, og jeg antager ikke, at der fra den Side, hvor jeg staa, er nogen Tvivl om, at dette her snarere vil være et Middel til at udsætte en ordentlig Alderdomsforsørgelse end et Middel til at fremme en saadan. Men hvad der især undrer mig, er ærede Medlemmers Stilling paa den anden Side,

navnlig det ærede Medlems fra Vestervig (M. Andersen). Hvorledes dette ærede Medlem med sin varme Interesse for Alderdomsforsørgelsen kan berolige, om jeg saa maa sige, sin Samvittighed med at gaa paa denne Alderdomsforsørgelse her og vrage det Tilbud, som er blevet gjort fra vor Side, forstaaer jeg ikke. Det ærede Medlems Hovedprincip med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen var jo det, at den burde baseres paa en rationel Alkoholbeskatning. Det ærede Medlem udviklede for os navnlig i Fjor, den Gang vi havde baade Ol og Brændevin for, at nu var det det rigtige Øjeblik til at tage Alderdomsforsørgelsen. Nu ligger der her i Aar Forslag fra os om at levere en Del af det Grundlag, som det ærede Medlem har ønsket for at faa en Alderdomsforsørgelse, nemlig Olet, og vi have jo hørt fra forskellige Sider — og jeg tvivler heller ikke om, at det vil gaa saadan — at ad Aare kommer ogsaa Brændevinen. Hvorledes nu det ærede Medlem med sin varme Interesse for Alderdomsforsørgelsen egentlig kan finde det betimeligt at afvise Olskatten her og riskere, at Brændevinskatten næste Aar gaar samme Vej, indser jeg ikke. Naar man staaar paa det Standpunkt, som det ærede Medlem staaar paa, nemlig at Alderdomsforsørgelsen bør baseres paa en Alkoholbeskatning, forstaaer jeg ikke, hvorledes man kan forene det med sin varme Interesse for Alderdomsforsørgelse at aflevere dette Grundlag til helt andre Djemed, her til en Skatteomlægning. Smidlertid, det bliver det ærede Medlems egen Sag. Jeg har kun villet gøre denne Bemærkning, fordi det ærede Medlem var lidt, jeg vil ikke sige nærgaaende, men dog lidt haard mod os. Han mente, at naar vi havde bragt Alderdomsforsørgelsesforslaget frem, var det kun en Knippel til at slaa andre Sager ihjel med. Naar man altsaa paa den Maade, for at bruge den ærede Somrus — jeg mener det ærede Medlem fra Faaborg (K. Jensen) — Udtryk, indlader sig paa den Slags Betegnelser af andres Hensigter, naar man siger, som det ærede Medlem fra Vestervig sagde, at vi her misbruge Alderdomsforsørgelsen, blot som et simpelt Redskab, som en Knippel til at slaa andre Forslag ihjel med, synes jeg, at de Herrer skulde være lidt varsomme med deres megen Talen om Mistænkeliggørelse og den Slags Ting. Hvad det sidste angaar, sigter jeg særlig til Profeten fra Faaborg, der holdt en Straffetale mod al den Glendighed og Jordærvelse, han havde fundet i Folketinget, medens han havde ventet her at finde en Forsamling af gode danske Mænd. Han havde ikke fundet andet her end